

O nemocném králi

Napsal uživatel Lydie Junková
Úterý, 15 Duben 2008 12:43 -

Lev byl churavý, nikam nevycházel a v jeho doupěti byl velký puch. Aby se rozptýlil, dal si pozvat na návštěvu zvířata. Ta by se té pocty byla ráda vzdala, leč nedalo se nic dělat. I poslali jako prvního osla. Oslík vstoupil celý roztřesen do jeskyně, kde ležel v přítmí lev...

Ten se ho zeptal: „Řekni mi, milý příteli, cítíš tu něco?“ „Pane králi,“ odpověděl osel dle pravdy, „tady to smrdí.“ Za tato drzá slova byl nebožáček roztrhán. Králi zvířat už stejně kručelo hlady v břiše. Po něm přiskákal kozel, strachy mu lezly oči z důlků. „Milý kozlíku, pověz mi,“ otázal se také jeho lev, „co tady cítíš?“ „Krásně to zde voní,“ zalhal vyděšený kozel. Takové pokrytectví si zasloužilo nejinou odměnu, než jakou si vysloužila pravdivá odpověď a kozlík skončil stejně jako před ním osel. Poté se neslyšně, potichoučku objevila liška, copak tu asi čekalo? „Má dobrá lištičko, ty věrná duše,“ oslovil ji král, „pověz mi, copak je cítit v mé jeskyni?“ Liška mohutně kýchla. „Já nevím,“ zahuhňala, „protože mě trápí hrozná rýma.“ Král zvířat chvíli mlčel a přemýšlel. Posléze podal lišce žebírko z osla. „Tu máš a jez, ty mazaná hlavičko, je vidět, že nejsi dnešní. Kdo může tak chytře zapřít takový zápach, ten má náramně dobrý čich a tuze bystrý rozum!“